

καὶ ἡ « Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου » Ἀρχιεπισκόπου Ἱερουσολύμων, συγγραφεῖσα παρὰ Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητός. » Ἄγνωσθ δὲ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀ. ἐκδόσεως μὴ πεσοῦσης εἰς χεῖράς μου.

(449) — Βιβλίον τῶν δημοσίων Προσευχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μυστηρίων καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Θεσμῶν καὶ τελετῶν, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἡνωμένης Ἐκκλησίας Ἀγγλίας καὶ Ἰβερνίας. Ὡς προσετέθη τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαβὶδ καὶ αἱ Ἐπιστολαὶ καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν κοινὴν τῆς Ἑλλάδος διάλεκτον ὑπὸ Α. Κάλβου Ἰωαννίδου. London. Samuel Bagster. 1820. εἰς 32^{ον}.

(450) — Συμβουλή τριῶν Ἐπισκόπων, ἐπισταλθεῖσα, κατὰ τὸ 1553 ἔτος, πρὸς τὸν Πάπαν Ἰούλιον τὸν τρίτον, μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τῆς Λατινικῆς γλῶσσαν, καὶ μὲ σημειώσεις ἐξηγηθεῖσα. « Ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται. » Λουκ. 16', 3. » London, printed for W. Truthlover. MDCCC XX. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώνυμος μεταφραστὴς τῆς σπουδαίας διατριβῆς ταύτης κατὰ τῶν καταχρήσεων τοῦ Δυτικοῦ κλήρου εἶναι ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ὅστις τὴν ἐξέδωκε διὰ τὸν ἐφεξῆς λόγον, ὡς ὁ ἴδιος γράφει ἐν τῷ βίῳ του σελ. 30. — « Σκοπὸν εἶχεν » ἡ φανέρωσις τοιοῦτου συγγράμματος τὴν διόρθωσιν καὶ δι-
« καίωσιν ἐν ταυτῷ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. »

(451) — Σύνοψις ἱερὰ περιέχουσα Ἀκολουθίας καὶ Εὐχὰς ἐκάστῳ Χριστιανῷ προσηκούσας, καὶ ἄλλα ὠφέλιμα. Ἐν Βενετίᾳ. παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου 1820. εἰς 12ον.

(452) — Ἱστορία τῆς Χαλκιδαιῶν Γραφῆς εἰς χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν καθομιλουμένην γλῶσσαν παρὰ Γρηγορίου Καλαγάνη Ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ τῆς Ἀγιάσου τῆς Μιτυλήνης. Ἐν Βιέννῃ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Δ. Δαβιδοβίχη. 1819—21. Τόμ. 3. εἰς 8ον.